

Arrest

nr. 80 400 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 augustus 2010 kreeg verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinques). Verzoekster was niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. Op 16 juni 2010 deed verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Op 16 september 2010, ter kennis gebracht op 27 september 2010, werd deze aanvraag ontvankelijk verklaard. Op 8 december 2011 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard. Dat is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.06.2010 werd ingediend door :

[V.L.] [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 16.09.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-attaché stelt in het medisch advies dd. 22.11.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) dat:

Samenvattend kunnen we zeggen dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van Art 9ter te bevestigen. De afwezigheid van uitgebreide en recente medische informatie en de afwezigheid van duidelijke identificatie van de ziekte laten niet toe de noodzaak van een behandeling in te schatten, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van oorsprong of verblijf van betrokkene.

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van Art 9ter te bevestigen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van art. 3 EVRM. Schending van art. 9 ter Vreemdelingenwet 15 december 1980. Schending rechten van verdediging. Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur. Het redelijks- en zorgvuldigheidsbeginsel evenals de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat er minstens een onderzoek zou zijn gebeurd of navraag zou zijn gebeurd inzake de actuele medische toestand, eerder dan zomaar maanden na datum en zonder om nieuwe documenten of een persoonlijk gesprek te vragen, zo maar afwijzend te gaan beslissen. Bij nazicht van het dossier blijkt het laatste medisch attest waarop de ambtenaar-geneesheer zich beroept te dateren van 12.04.2010, of ongeveer 18 maanden voor de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer. In deze laatste 18 maanden is er evenwel ook een zekere evolutie geweest, die ten volle dient te worden meegerekend, en wel in die zin dat de zoon van verzoekster in deze periode steeds onder behandeling is geweest, en zijn toestand ondertussen zelfs zo slecht geworden is dat hij werd opgenomen in De Kaap, Kinder- en Jeugd psychiatrie, Caritasstraat 76 te 9090 MELLE. Er werd dienaangaande op datum van 26.12.2011, weze nog voor de beslissing van verwerende partij was medegedeeld geworden aan verzoekster, doch klaarblijkelijk na het advies van de arts-attaché nog bijkomende medische informatie opgestuurd naar verwerende partij. Met deze recente informatie is noch door de arts-attaché noch door verwerende partij ooit rekening gehouden. Verwerende partij kon er zich niet zomaar mee vergenoegen

met gedurende 18 maanden zomaar niets te doen, zomaar te wachten en zonder enig persoonlijk gesprek of vraag tot bijkomende informatie, te gaan poneren dat het niet mogelijk is een het risico in de zin van art. 9 ter vw in te schatten omwille van het feit dat het dossier onvolledig zou zijn. Dergelijke afhandeling van het dossier van de zoon van verzoekster waarbij er eerst gedurende 18 maanden niets gebeurt, er zelfs niet eens de moeite wordt gedaan om enig bijkomende informatie op te vragen bv. bij de behandelende artsen op de verschillende medische attesten, of nog bij verzoekster, of nog hem uit te nodigen voor één persoonlijk gesprek, en dan eensklaps te gaan afwijzen op basis van een nooit voorheen opgeworpen onvolledigheid van het dossier, strijdt manifest met het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Het weze in deze herhaald dat de situatie dermate erg geworden is dat de zoon van verzoekster sedert 07.11.2011 is opgenomen in De Kaap, Kinder en Jeugdpsychiatrie. Na de negatieve beslissing ontving de raadsman van verzoekster bezorgde telefonische berichten én van behandelende artsen én van behandelend personeel hoe het kon dat in een dergelijk schrijnende situatie negatieve beslissing kon tussenkomen, aangezien hier onmogelijk enige twijfel kan bestaan omtrent de zeer slechte medische toestand van de zoon van verzoekster, die volledig getraumatiseerd is. Er werd door hen eveneens contact opgenomen met de diensten van verwerende partij, die zich verschuilden achter de genomen beslissing. Gezien er door verwerende partij nooit enig persoonlijk gesprek is gebeurd met verzoekster of enige vraag tot informatie is gesteld, dit ondanks het feit dat er tussen het laatste attest en de beslissing meer dan 18 maanden liggen, en er dus geen rekening werd gehouden in de beslissing met de evolutie van de laatste maanden, is het duidelijk dat de bestreden beslissing geenszins actueel is en onvoldoende zorgvuldigheid aan de dag werd gelegd bij het nemen ervan. Er is nooit het vereiste onderzoek naar de actuele toestand van de zoon van verzoekster gebeurd, hoewel het nu juist de bedoeling moet zijn de medische toestand en de ernst ervan zo nauwkeurig mogelijk te evalueren, zodat er manifeste schending van art. 9 ter VW, art. 3 EVRM en de rechten van verdediging aan de orde is. Dit geldt des te meer gezien het feit dat op datum van 26.12.2011 nog bijkomende actuele informatie aan verwerende partij is overgemaakt geworden. Verzoekende partij bekwam nooit enige uitnodiging tot onderzoek of het voorleggen van bijkomende medische gegevens, hoewel deze uiteraard ten eerste hun belang hebben bij de beoordeling van het dossier van haar zoon en meer specifiek zijn actuele medische toestand. Dat bovendien uit het advies van de arts-attaché nu juist blijkt dat er nood was aan bijkomende informatie, en deze werd verschaft op datum van 21.12.2011. doch met deze informatie tot op heden niets is gebeurd. Dit totaal gebrek aan persoonlijk gesprek met verzoekster of vraag tot bijkomende informatie inzake de actuele toestand van verzoekster door de arts van verwerende partij als zijnde noodzakelijk, heeft een beslissende negatieve invloed gehad op de uitkomst van de beslissing, hetgeen ook blijkt uit de beslissing zelf. Had een dergelijk gesprek plaatsgevonden, of was er bijkomende informatie gevraagd of onderzoek gevoerd naar de actuele situatie, dan zou onmiddellijk ook de ernst van de situatie van verzoekster zijn vastgesteld. Dat bovendien moet opgemerkt worden dat thans deze bijkomende medische informatie over de actuele toestand van de zoon van verzoekster wél aanwezig is en ook reeds in handen is van verwerende partij sedert minstens 27.12.2011.”

Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending art. 3 EVRM. Schending art. 9 TER 2 lid Vreemdelingenwet 15 december 1980. Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht). De materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing gesteund is op voldoende draagkrachtige motieven (P.M., “Le controle par le conseil d’Etat de la motivation des actes réglementaire”, noot onder R.v.St., 1 februari 1989, nr. 31.882, J.L.M.B., 1989, 55-560). In casu is dit niet het geval. Er kan en mag van een administratieve jurisdictie verwacht worden dat zij gezien de uitermate verstrekende gevolgen voor verzoeker een grondig onderzoek doorvoert. Door de aangestelde ambtenaar-geneesheer werd in zijn verslag dd. 22.11.2011 een opsomming gegeven van alle door verzoekster overgemaakte attesten en vervolgens onmiddellijk zonder enig bijkomend onderzoek werd gesteld: “Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van art. 9 ter te bevestigen.” Dat deze gevolgtrekking uit de verschillende medische attesten in gene mate afdoende gemotiveerd werd. Dat conform de wet de verzoeker noodzakelijk een standaard medisch attest dient voor te leggen waaruit de aard, de ernst van de ziekte blijkt evenals de behandeling. Dat dit standaard medisch getuigenschrift werd voorgelegd conform de wettelijke vereisten, waarna dan dit verzoek tot regularisatie op basis van art. 9 TER VVV ontvankelijk werd verklaard. Dat de motivering dat de medische informatie niet volledig zou zijn, dan ook geenszins voldoende gemotiveerd is, in de zin dat de ambtenaar-geneesheer na ontvangst van het ontvankelijk verklaarde dossier van de zoon van verzoekster de mogelijkheid had op basis van art. 9 TER 2 lid VVV om bijkomend advies in te winnen, zo bv. Bij de artsen van de zoon van verzoekster, of nog zelf een persoonlijk onderhoud kon

organiseren, doch ervoor koos om dit niet te doen, ondanks het feit dat er sedert het laatste medisch attest meer dan 18 maanden verstreken was. Minstens diende de arts-attaché dit ook in casu gedaan te hebben minstens de verzoekster hebben laten aanschrijven zodat deze de vereiste bijkomende medische informatie kon bezorgd hebben. Dit is evenwel nooit gebeurd, zodat er dus ook geen uitspraak is kunnen gedaan worden over de actuele medische toestand. Los van dit advies van de arts-attaché waar verzoekster nog niet van op de hoogte was, heeft zij via haar raadsman spontaan op datum van 26.12.2011 bijkomende medische informatie verschaft en overgemaakt aan verwerende partij, waaruit duidelijk de actuele situatie blijkt van haar zoon, die gezien de ernst van de situatie is opgenomen in de psychiatrie. De bestreden beslissing druist in tegen art. 3 EVRM, art. 9 TER 2 lid VW en ontbeert elke afdoende motivering. Dat verder dient vastgesteld dat de argumentatie dat uit de onvolledigheid van de overgemaakte informatie niet blijkt dat er een risico is in de zin van art. 9 TER VW. ook omgekeerd geldt, met name dat indien er sprake is van een onvolledigheid van medische informatie, zoals door de arts-attaché geponeerd, er dan ook niet kan besloten worden dat er geen risico is in de zin van art. 9 TER VVV, en er dan ook geen beslissing kan genomen worden die dezelfde gevolgen heeft als een afwijzing van de aanvraag art. 9 TER VW. zoals in casu is gebeurd. Dat het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel vereist dat bij onvolledigheid van de medische informatie bijkomende informatie wordt opgevraagd zodat het mogelijk is een beslissing te nemen in de ene of andere zin, eerder dan zomaar te poneren dat de verschaft informatie onvolledig is en er daarom wel geen probleem zal zijn.”

Verzoekster voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

“Schending art. 9 TER VW. Schending art. 3 EVRM. Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht). In het advies van de arts-attaché wordt een overzicht gegeven van de medische attesten waarop het advies is gebaseerd geworden. Bij nazicht blijkt evenwel dat een aantal medische attesten die werden overgemaakt niet in het overzicht zijn opgenomen te weten, meer specifiek:

- attest Dr. DECAESSTECKER dd. 17.08.2009

- psychologisch onderzoeksverslag Dr. J. RYNGAERT dd. 24.08.2009

Daarnaast zijn er de medische attesten die wel vermeld zijn geworden, te weten:

- medisch attest Dr. Ryngaert dd. 15.12.2009

- medisch verslag Dr. Nelis dd.

- medisch attest Dr. Festjens dd. 26.01.2010

- medisch attest Dr. Elviha dd. 12.04.2010

Hierbij dient opgemerkt dat de medische attesten dd. 26.01.2010 en dd. 12.04.2010 eigenlijk bestaan telkens uit twee attesten, dus 2 x 2 in totaal vier medische attesten en geen twee zoals vermeld. Bovendien is er nog een aanvulling dd. 29.03.2010 op de attesten dd. 26.01.2010 door Dr. Festjens. Uiteindelijk zijn op datum van 26.12.2011 ook nog bijkomende attesten overgemaakt, te weten:

-verslag Dr. M. SUY dd. 17.11.2011

-verslag Dr. M. SUY dd. 21.12.2011

In totaal liggen dus 11 medische attesten voor, waarvan een aantal zeer gedetailleerd, doch blijken er in het advies slechts vier medische attesten in de beoordeling te zijn opgenomen, of zijn er toch alleszins maar vier vermeld op het overzicht opgenomen in het advies. De beslissing zoals genomen door verwerende partij dd. 08.12.2011 die geen rekening houdt met een aantal medische attesten die voorafgaand werden overgemaakt en waarbij er in de beslissing wordt opgeworpen dat er geen recente medische attesten voorliggen, waarbij geen enkel bijkomend onderzoek werd verricht door de arts-attaché en waarbij er naderhand nog recente medische attesten aan verwerende partij zijn overgemaakt waaruit de ernstige medische toestand van de zoon van verzoekster blijkt, strijdt met art. 9 TER VW, de motiveringsverplichting en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.”

2.1.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

De ambtenaar-geneesheer stelt in zijn medisch advies van 22 november 2011 dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet te bevestigen. Derhalve blijkt niet dat verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of blijkt niet dat verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar verzoekende partij gewoonlijk verblijft. Er is dan ook geen bewijs geleverd dat een terugkeer naar het land van herkomst, of waar

verzoekende partij gewoonlijk verblijft een inbreuk zou vormen op de Europese Richtlijn 2004/83/EG of artikel 3 EVRM.

Verzoekende partij betoogt dat zij op 26 december 2011 “nog bijkomende medische informatie (werd) opgestuurd naar verwerende partij”.

Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoekster nalaat te verduidelijken welke “*bijkomende medische informatie*” werd opgestuurd. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoekster op 26 december 2011 iets heeft bezorgd aan de verwerende partij. Uit het administratief dossier blijkt dat Dr. M. Suy op 30 januari 2012 een e-mail aangaande verzoeksters zoon, verstuurd naar de verwerende partij. Het antwoord volgde op 8 februari 2012.

De beslissing dateert van 8 december 2011 en werd ter kennis gebracht op 23 januari 2012. Bijgevolg was het de verwerende partij onmogelijk om met deze extra aanvulling aan het dossier rekening te houden. Met laattijdig aangeleverde informatie kan geen rekening worden gehouden. Er kan maar rekening worden gehouden met feiten en omstandigheden die bekend zijn op het moment van de beslissing. Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de Dienst Vreemdelingenzaken, noch de adviserende ambtenaar-geneesheer om bijkomende informatie op te vragen wanneer het door de verzoekende partij ingediende dossier gebreken vertoont.

Verzoekende partij betoogt in het derde middel dat een aantal medische attesten niet in overweging werden genomen. De medische attesten van 26 januari 2010 en 12 april 2010 bestaan telkens uit twee attesten, dus in totaal 4 attesten in plaats van 2 zoals de beslissing aangeeft. Er is op 29 maart 2010 nog een aanvulling gebeurd, alsook op 26 december 2011. Er liggen dus 11 attesten voor.

Verzoekende partij laat na te verduidelijken welke informatie in die medische attesten over het hoofd werd gezien die tot een andere beslissing zou hebben geleid. Het is niet duidelijk met welke informatie volgens verzoekende partij ten onrechte geen rekening werd gehouden, en wat de impact daarvan is op de bestreden beslissing. Zoals reeds gezegd, is niet aangetoond dat op 26 december 2011 medische informatie rekening werd toegestuurd naar de verwerende partij.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hanteert zelf een hoge drempel inzake medische zaken sinds de zaak D. t. Verenigd Koninkrijk. Diezelfde hoge drempel werd in 2008 bevestigd door het arrest N. t. Verenigd Koninkrijk. Voormelde zaak handelde over de uitzetting van een hiv-positieve vrouw van het Verenigd Koninkrijk naar Oeganda. Zonder medicatie en behandeling zou haar levensverwachting volgens dokters ongeveer een jaar bedragen. Het Hof benadrukte dat er slechts sprake kan zijn van een schending van artikel 3 EVRM in het zeer uitzonderlijk geval (“a very exceptional case”), wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn (EHRN, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst: de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42).

Gelet op het belang dat de wetgever heeft willen toekennen aan het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij de vraag of een verblijfsrecht om ernstige medische redenen moet worden toegekend, is deze hoge drempel dan ook bepalend bij de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt een schending van artikel 3 EVRM niet aannemelijk.

Het eerste, tweede en derde middel zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC